[redacted]

[redacted]

(579)

כפר-סירקין ט"ו אב

אברהמל - שלום לך!

אני שמח מאוד בשמחת קבלה.

בקיצור נאמר על הנשמה איך יתקן שם הקשרים.

אחת לפחות נראה באיזאב. יושקה הגיעה של אברהם

ל"ל לתשעה לשנה הבאה. כאן. לאוברבאקה. אינק אבל

שמעתי לא בטוח אם אברבאקה יסעים אחרי העבודה

כי הרבה כסף אבינו לקשור עוד לתקנים. אולי

נוסף אברהמל נשר אתכם לגמרי לדם. להגיד לך

אם האמת שגם אני מרגשת שאין הגיעה עוד אברבאקה.

על כל פנים מתי בוקר שהוא יהיה איזו על אפרון

מי הבעיה הוא לקבוצה של אחרון. אז לילה קלה

מעניין: בוקר אלינקל. המלוא לטלה בשנה אחר תכר

לבשתלאות.

בסיכום הכל הוא על מקום לי. אין לי מה לעשות

לך על כך.

נשלח קבלתי את מכתבך מ"ב.ב.ב. וקבלתי גם מכתב

מהכל. אם אברהמל מוכן כדאי לתאר לך מה שקרה

בראש לינשלים הפגרות שבתר לי. מכתבים לא הגיע

מכתבך. ואשר לאמתכם כנראה. בא"ם הכל מעניינים בשבילי

ביחוד בשמן הנמרון הוא מעניינים מאד. נתר הברכה

אברהמל, אפילו דברים שפה בשבילך פרנות מכתב.

אין מרחב של האינדיבידואל אליהם. אינך מסתכל-ים
בעין הביקורת הנכונה על ומתן דוב שלהם. הם אפילו
לא חלמו שיכול להיות דבר כזה.
נורה הגלם הדקושה לא טוב כאב לה בגרון. כל הגלם
שנבה. אם לא הגה לה. לפעמים ירד כאה לאדר.
אהרון עצלם זי בשבוע לפני שהיה הגה לה מות לישמן.
הנשמה אותו למעלה אחלי. שקט. בסוף מצאנו אותו
בגלי ומאז נפש מסכים לכל המשק. אספה מרק
נמתה חוק דרך. שאלנו באמבולטוריון את אחד
הרופאים ואנגלים הם. כאן אותו אחר לנו שמן
לעמוד לנו סימן שלב נפש נמה אוטו. בשבאה
לפנה מאין היה בנו נחמד, מלא יכלה אפילו לבוא
מלון. הגלם בא אחר זי בשתבא אתם רק לן לאכל
ולישן הרחבים שתתן בחורה אחרת לאכל.
מה אלם אבהמלי! אין הבלבד מחבקים ומנשקים
אחרת תקן!

ווא

אשר בקש כבר לאסור לן בגש מאנף.
תרבהמל שלום!
בשמחה רבה שאני בתלם בתבת לקן.
מדל יושבים נחת בשיחה ובתלה בתבת חשבתי
לי שקם מני מוסיף כמה מילים. מהתבשות

בתקופה קשה כזאת לי נשמר הרוסיל כך
בגיל. ולמרות זה לדעתי אתמצאו. מתוך הביטחה
לשלום. בתור מתנחלות מורגל הבין את המסירה
כי המסירה עבורה מתה בדרך בביתי. ואני רואה
מאוד מרוצה מן הטלויזיה לבין תעבדו.
ותמצאו. אב מוקטורה. ~~[illegible]~~ תבינו. גם
בדברים מיוחדים לאוסב שלי ג.ת. לאדם.
לי מספיק בדרך מני תושדה
בינתיים שלום רב ובבישת
שלום לדוד

אלבנה

שלום לי!

אני מקווה ביטחון בשלום מעבדך ובל
בעמק בסלוניה במסעלות (בנות ובקר), כי
פיל לעלות מלחמה לתרבות מהיטבה.
נלחם ובנים שלי קשה מאד.
נלחמו שלום שלומים מבני נקמה שיבה בנים
ומלחמה אמיתים.
תודה מעלים עם אינני בארץ ובלל מעיין מלחמה.
כבר לבקרה בסלוניקי ביטחון מעמדים אלבנים (שלומה)
ובתרגיל אלה לחיות בבגדים בשלום מקיים

בלבד לאלף אלפים בה.
בשטר מילואים לאלף צלבים - כעין בטחון
מאוד רחוב מאוד בה.
מעבר בלתי לאלה מודה ולקיים.
בלבד עם בעל עם בה בלבד.
מבעל בלתי מאוד יום בחלק מ...

אלה בה

מיטל

המלה נסמנה לי לשון בלבד זקנות לבנה "בייט"
בעברית עם עקבל עם בן בלי.
אין לו מציע לה עם מלון טעמים. אל לא מבינה
מי שולח אותה לסלי. מיהו בטחון לקבל לעבודה
המלחמה. ב. אינני מלה לבד כלי מחלה לה.
בין לאלה מעולה.
בה אלון בעיר חולה לבעלי זקנה לה
מלבד אשה המלוקלי ופרנס לבניך ? קונבינציה
אל - הבמונקה - יב.
אשר בקש לאמור לך שהוא מבנים. מיטל
אמור תבש לשבולל. --
יחל

(600)

נפר-שרתם ב' 30.

אבא בעל שלום לך!

השבת בבר מאוחרת ויורה אופלי בית
ישבתי על ערבת הנוער מתוך יום העצמאות.
בעוד מעט פרדה להביט אליהן מבית
נעורי. ארפשראלית. היה הפעם לבבות
את בואם. אולם אך בראה לא יסתדר כי
נעים בבר בחיצון. ואם נבחה בית מי יודע
מתי שוקבל. בפורה עדיין לא נמצה את
השרתה. ועם כלום פריך לקאות להשפה
לשלוח תקשרם. כך שלא יהיה מי שיקבל
אותם. אבל אם כבר כאת יחליטו לשלוח
אותם אליך בעוד מעט. בפורה תהיה
נאלצת אתכם. אוכיח לך את האמת שאינני
שבעת רצון מנוער ארפשראלי. לנוער מהמולה
יש לי מתר סנטימנטים.

והחליטו להביא את אך השמחת הקרוב.
נעים נבלמ את מעמדכם מ ב.ב ב' כלו
ב' ו.ב. אין שעטרת אבבלמל מעמדכם לא
בנוער אליכי מחלקים עד מבשו נבלת
מעמד את כל מעמדכם. ואני עוד מקבל
אותם.

אבל הנשמה אמה שאלה אותו באמת עד כמה אמה
לשלוח לקנות לה פליטה, ואז אמשיכה לעשן
ובכשלון. ובכלל יותר משפלל, הגיע לה
עוד יותר רעיונות שלא לה עם סרטים
אלו בחולים לבדוק מה שהתאולה לבדל
פעמים. מה יהיה לה בבית ויותר רעיונות
לבדל מאוד מאשר אין אביאל לה.
נשתדבר בבר על אשלתים. ~~הה~~ באמצעות
שמעתי ישנם בבדים, הגדים מאוד גדולה.
חלקלה, סוטה. הבדון בבר על פרים לבקש
מאוד שפלה לי אתו הבבדים המשלה.
אולם בעתה את מה, בחשבי שנו לי עוד
מעט. ומה החמיצה את הבקשות. אין
ולפעמים לפרר שאבל בעד מה שיה מאוד.
כי על פרים שאלה אותו, אבל אין
לא חשבתי על מה. ואז אין בעצם רוב
מעלתן אמן מעמים.
בעים נשה אפלין בר כלוטה. נואר מבבר
אשלין על תבש. הואר בוכה על פרים ובבלה
ולפעמים אותה בחלקם מסוכן. הואר בבה
את אבבון. הואר מחבא אותו בסבר בעצב

כמו בנאי המשפט שהיה לו שכל. אתה הרי
מתחרט עליו. הוא אפשר בדברי כיף לחתום
עליו לעתה. אתה בדיוק לעתה נטיב.
אין באמת פרטי הדברים נוקבה לחתום עוד
שנה, ואין לו מעשים הרבה לו עתה. נדמה
הפעמון להתאוששות מלה. אין מדבר עם
הרופאים אמם כה לא יחל להיות, אולי
עתידו עוד קשה. נחמה לי מדברתאל מה
בעיתך מאל כך.
שבטים מלינים לא אשאל. אין ולבעת
שאתה לבד ובתוכם כל מה שיתן להתרכה.
בלה ומדים לא יקבלו מבטיחים מתבים. שאתה
שמאמתיך ע וכ. מלחה למסור להם בדיוק
שלום מאבדשקה ומבדל.
מסרתי גם לישראל מה שבקשתם ממני.
נשא שלום אבדשמל! אין לה. לבדם
מתבקים ומתפללים אתך תיקן!
בדל

(601)

בפרוטקטורט 29.V

אברהמל שלום לך!

קבלתי בינתיים את מכתבך מ-25.5. מה יש
להגיד הפעם? אתה נותר לי מהדרך. באדל
נסדר על אפשרות נסיעת שארם ישלח לאמסטרדם
אולם אינו לא האמינו. משבוע שלפניה תגיעו
וקבלו אתכם במקום שפן ויסדרו אותכם.
אבל מה אפשר עכשיו, למה קה לא טלו
בבקשה ולא אין קבלתם את הדברים
ראלה. ויעיקר לדבר בינתיים להקשר
בסבלנות. ויעיקר לשמור על הדברים.
מאדוה בינתיים. שומרים ומקשרים הכל,
אשתדל עם לבא להתקיים מעמד.
עם עמים ולבלה נמתה על הפתרה בשלה.
נמק מרגל לא קבלו מכתבים.
בינתיים מדים שלום ובריאה אלוהי. מיכ
על יום באוטו בפתה שאלמיכ לה בין
בעיר מה בתולה שם. מעיון שמתרב
של שנים מישר בבית אינן נמלה להגיד
לה. מאד קשה מבלי לקראו. בפתה
שבמקום אקראו אות. אמרתי לה שאין
נמלה לקראו את המכתב על בשאו

אם הייתי רוצה לבוא אל אביך לה.
והייתי הולכה בינתיים לנשק את עצמי.
אבל בכל זאת לבד. אשרוי שבינתיים
אוסרים לקרוא את המכתב בשקט בלי
הפרעה. לא הוספתי לקחת משהו שרות
והייתי באה. הקרוא לה. לו לפחות
הייתה מקשרבה בשקט. אל קטעים שלא
מעניינים אותה, והייתי מפרישה לי ומתחילה
לבכות. יצה בשבילי עניינים. אמרתי לך
אבא, נעלם להמות בנו אמרטי.
אין משמעות להבין אותם, אבל יש
בכולי לפן שבור בפעולה לעבוד שוב
ומים שלמים. ולבקן הבדים. בעת מעצבה
שלב הפסים. אם יש לבכות אבבהמל
אם כל הבקה שיש לי לקבה, אמן
הייתי נעלה לעורר תשבה ועבה, בהתנהגות
בקבוק. לו ינלמה לחשוב לך אמן הייתי
מטפח את המתכ שמעיר אלי.
עמדתם ראוים שיומר לפניך אבא שבכם
סבור לעמדי. אולם נעלם את בה.
אל מה אבבהמל, אלי בבקר אותך
באמטרדם נעבר את הנסעלאך אמן

אמן שאינטי. ברח אבן אותפשה בדולה
ותכף לאפרון. נגדה כבר יצה בגדלה
ויהי יגלה כבר לבבין. נזרמה אמתה
בכה שתבא לתפש.
אשרבמשל ידע הנערה בגלוי אשל אפרון
נגא כיפש בגדל. הפתך שמה שתקו ממנו.
משמן שנלחת אתה לתן שבאר, נגא לא
נלקה לאמרת „שתקו ממנו". את כה ונגא
אמר לי כבר הבנה פטמיס, לא פעם שאל
אתה ויהם לא שתקו ממנו. אמינין שבדרך
כלל הנגר יגיד יד מאוד עמליק. הנגא
גם שקה את ומסו לאנשים, נגש אליהם
שאלתן תפשה לגמרי. ונתך עם כה
מרגלין בכו הפתך שמה שתקו ממנו.
נגדה הגלם נבלה כבר. שאלת של
אלוהות ושבלות ומרמיזים. ודומשבה.
אות הפרס בגיל קבלה, ובבר משאלן
הבגיל שלם ושבדון שהיא משמרה ודבי
נבבה. אשלו לן בם אתב. טיולה נאלה היא
משמה על משפה בפיים. ומיטק נאמר
לדם לאבא שמלה אתת בגאת שהפעם
לא יהנה המשי ומי שמלפו כה יקבל

את הפרס. הוא עשה הרבה בשבילי
בשנתיים. אולם הכל היה בסלם
המשי. עכשיו לא יהיה שום אדם אחר
לא. כולם לדעת
ביום בעבודה אפילו הפסקה בקבלת
אורחים יש שמחה ואי לעקרם. באמצעו
הרגשתם שלהם זן הוא אלוהי. בשבת מאוד
שמן מעניינים אלוהי. אולם הבטחתי לשמר
המעמד לזמנים שלהם. שיהיה מלחם בשבר
אבקלי. ביום אמרל לאת בשבר לאפרון
את המוקה אתה, בה את השלום עם
נאצו. אמאל בא אפרון ובקש אמנו
שאתה לקנו בשתיקה שהיא לבן
ולשמאל אמרו אמרו אשלולב. אולם
לא אמרל לו הוא מה הבשבר אבל הוא
אמר:

נו שלום אבבשמל! אין הוא לבדם
מתבקרים ומקשרים אתכם תיכף!

בתל

(602)

נבדמיראם 28.V

אברהמל שלום לך!

נמצא קבלתי את מכתבך מ 16.V. הבנתי
מאד שיבלת מיוחס. לי פחות נראה הדבר
ברור. אבל אין שום ספק שיבאת את יקרה.
אל לבלות מיניך ולבית. אמן כל הדבר.
אינני מלבינו אני בטחון באמונתו מבלה מאד.
מרבה יש לי רק נחמה ותקוה: לעלות.
אני גם מאד רוצה בזה. אין בך אפשרות
לבוא לך מבלבד, שלבבה בחטה ולקחת
את הכסף מיד וכבאת. ישקה עד שבאים
להסעות בקרב לבוא אלינו. גם מבינה
מבלב אלינו הקבוצה הרבים שהמל לי קבלה.
נמלה בחבקלה מלבבה מבה לוי ואל. הוא
שמח מאד לקבלה.
קבלתי גם המלה מלבבת מ מ ומאמרות מפולמה.
גם הבל המלה. אברהמל מבר לי הבנים
בקבלה את המאמרות שמלאתי לך. בחבבים
גם מאמרות של דבר.
בחמלבת ובמה שמלאת לי אברהמל, מאד מאד

מן עשיה בבאדורה, ביום, שהיה בל הבטן
בתקוה, לאה אין מאמרת לך את כל שאדע
אם בי-מ מקבל שאלות לי אודות.
נשמ שלום אבדהמל אין לה. לבדם מתבקים
שלומך מיכל!

נתן

נפר-עקתא ב' 27

אברהמל שלום לך!

ביום קבלתי את מכתבך מ ב' 14 ובלילה
לפנה"ש ב' 8. אינו משתומם שאתה לא
מקבל את מכתבי. אין מכתב כל הימים
נדנדל.

ראוי אתן לו מה לכתוב במילואם. אינו אכתוב
לך קצת מן "ידיעות" כבילות בלבד.
כבר מאמש בוקר שלום. אבל אין להתאבל
אינני. ולפעמים כבר קצת אינסה. בשבת בא
הקר הביתה, והתחילו כולם להתכפף מל בלתי.
בתוך כמה שמי בתורות, שהתחילו לכבות
אותו ולהי מה. קצת הוא אסתר קרוב
ובינך מקרב. בהתחלה נראה קטה יותר
לאסתר מאבל בזמן התרבה ולה. ספרה
לו את כל עבדה של אסתר ובה בראה
השפעה והתחיל לקרב את בינה.
נמת פרק ב'. אסתר ומתה בעל ב רות
מכל הדבר הזה. והמיה את אבי והמקה
בכבש לשפוך לפניו את מרי לבה. הם

בלבן לקורן. לשם בעלה אם איפה
עם אשה רבינוביץ. אין מתארת לי שהיתה
לדם שמחה ונעימה מאוד.
ועוד דבר אחד. אברהם. הפסיק
להסתכל עם ליקה. ראיתי שמלכה בבית
ובתלים ואמר לשניהם עם אפרים ל.
ואולי בגלות אחרי ואמר אמר.
ביקשתי לך לקחת. הגיע ואמרתי על אברהם
הוא בעלי בת. שעם בשאברהם הגיע אל
אמא ליקה. נאמר הבא לדבר. ובביאו
אותה מן תלונה של ליקה. ובשבתו בסתלו
לבית נכנסה לחדר. ראיתי אמרתם ותן
לבה לא מתלוצצת מעצבנות יתרה. התפלה
על ליקה. קראה לה בכל מין שמות
מגאה. ואברהם מאפשר בקש בין להשתמש
אותה בסוף לא נשמע לו בבירה
ולקח. ותן עם לבה. מלכה שאברהם
מפקיד אות הדברים הללו לבד.
אברהמל לפתות שלא אספר את הדברים
הללו לאבשקה ולברל. מי דם

ותשבו שמחים בבית. אין אתם
מרגישים לך איזו שמחה גדולה.
בעיקר שאתם אחשוב את עצמכם.
ולא לדאוג בעיקר. אבל אמא הגדולה
על אבדון! אבדון מאיר אלוהי, נשים
שלי בקרוב הבה לפלפה. ובכלל, הגדול
ומשוגע עדכנים מלאים.
אמא. נו שלום אבדמה! אין
לה לדאוג מרחקים ומרשמים אתכם מעכם!

דוד

(604)

נפרד-מתרם ל.ל. לשם יחד בשמון מוש.

אברהמל שלום לך!

~~השלום~~ הרגש מאוד. הודאתי לו את המעלה המופלגה.
אמן, מתרבה בחלל ועוד נעים מאוד. הרב.ו. אמנם
מעבירות ומעשות שלמות. בחלל נעים מאוד
לגל רבת. הפרחים בגינה מרהיבים. והדקלה
גדלים טובה.

שלום מה אשלינו מודבי אין לך מלים
מה רבת דוד נדם לנו. אלבדן קבל
אותו באמצע ולא מפסל. הלבנו לסעוד
אותו. מיד בשלינו מל נאלתו אלבדן
ומשמש מל בדמין מבש את מלבשו!
ומבשל אותו יום לתבד. ומיד מה
שמה בגיל אבלך המאל לטוב בתה מל.
ושמת מאד בשלבלב שמחתם. מודבי שמך
אתה הבבה מהמלבב אמנן. בסוף לפן שבלך לשבן
נפגשתם בשנים למודבי ושמקה. ושמקה אתה
למודבי ושמקה בשבילך.

לאמרת בבקר הלך לדלת אותו לאמצו ולא
נכה. לנבבב אמנן מד שלא. ובבל אותו
לעמק. ואז המלבב אותו באלו אתה בבית.
המלם ולא בא במבולה. ועמם אמרה לו

שאבדנו כאן. אפילו נואש ראיתי לעשות אותו
עד סופו.

גם נסעה גדולה אחרונה בא בו שלום.
בעיקר גם משפחה ומקרבה הסתדרנו שם
מעט. ולבסוף נולדה גדולה מאוד מאוד לישראל.
אבל בזכות מעט עזרת אחים לישראל.
גם נוכל לעזרה אחרת אחרונה נבדלה לו
עד שם מרים.

מרדכי בשבילם לא מקום לון בבבה. את
גם הפכה בגם נפטרן מרגשות שלנו. הוא
סמוך שמעד שמשהו מבקרו ובכך שלמדנו בבית
ובמלחמה. שמה בגלל הסבלנות לו. הוא מספר
שלא בחרנו מתיבון את שמנו לבחלה. אנשים
מבינים. באמת יכול הוא גם שמה קבלת
לעלות ונשמע אותו לשמה. הוא נאלם, וסבר
בקשה גם לקבלה. אחרי אחרי כך הלכנו לחדר,
ואז לא את מרדכי מתקן בך לשלום.
גם משהו נכנס, ובנוא אותו פרקה.....
מן לעזרה לון גם לא הלה. בעיקר
נולד שמה. מרדכי שמה מה מה אחת
מאמן אבל לא המה סבנו שמשהבר
ב' שמחבים בגדולה לא כמו לו.

עכשיו אתן מאמר מאלף, ובלא נשאר לנו
בחברון את הרבא נגד מסור לך בשבוע על
מנת שתקרא שם-שם. אמסור לו באופן
מאלף לשלם לה. ובכן נמצא בקרוב שמה
ובאמת נמצא לו מזה לנו.
אמנם אמשכן עוד לנו בעל אוטובוס, אמשיכה
לעבוד בשבילכם. נמה מעניין מאלף, אולם איננו
מלבד המאמר אין ובלתי לחתם לך.
ובמה אסיים. אשמח מאוד קצת במה ואולם
לשלום, ביקורה הפעם בבקר, מקרוב לא
את כל הרבה, נשמרתה שמה לו אין כפר
שמלה לחבר לשלום. כי נשארו שמבכה
בקשר מרב מאמרים. בקשה לי לקרוא, ואם
בשבילכם אין מבינים את הכל. ובכה אין
כפי סמוך מאוזנת.
כמה שלום אוכבהם! אין הוצאה מתקיים
ומתקיים אותך תכף!

ר"מ

605

נבנה - ארץ ישראל

אברהמל אבשלום ובכל שלום לכם!

בינתים לא נשמע לכם. אולי מפריע לכן לכתוב.
אישתנו שלום בקבוקים על השלחן. ולא נזכלתן לבוא
אלינו כבר בקבוק. אני מבטיח להשתדל על אודות
שבעצמה לא משו על הכסף בינתים. הנה ספר לכן
על אוכלוסיה עוזאנת ובאו לתביאה בבאיאל.

כן, אנו מצפים כל הבדמנים, בדיוק לבלוב
תפוחינו (נשי חיים + אורחים) נשיר מפולגלו
שי בים שפיר, ובמיוחד אור לפנינו...

היו בשלום ובכל שמחתנו הגמורה, בריאה"
מהכבי לשמוע לכם את המשמן - הבטחתי
מ[illegible] - אישמר את
המשמתן "נבה כלה"

בלבב.

נ"ש לבשרת ולהתבאות בקרוב בבית
בור קה.

הפשה וקרוא שלום

אנו מלאים, שלמה ומשלמים, וקראה
לשם בקבוקים מרים. כמו אנו נלמד
שלה לפנינו. שלו הפשה מעלי
מרבה

נפר-שתרם ב' 23

אברהמל שלום לך!

הוא אמרה לך רק מלים ספורות. אין ספק
שאבי, ואני נחפה ללכת לישון. נסיעתו הוא לאוכל
לנסיעה מוקדמת לתפרה ולעבור פעולות אלה. הוא
התאמץ לנסוע לבקר אל פעולה שלמה בבית
ובתולים. ולו היה באו בעת אחר מאחר לא
הייתי פועלת אותו. הוא הבטיח לבא אחר.
והיטיר על נסיעתו. כי הוא ידע כי כך
באו הוא ספר לי שקנה הסכם כיוונים שאת
נפר אינות יבקר. נשתחלפו שלו עוד הרה
בתולים ישתרם את ההסכם. הבה.
ובכה אמן לא נכרתי אתו כי לא רציתי
לבטל את אמון. הרי לך יקרים ערב
שלם. לא יפעתי מה קרה לשאול. נסיעתו
אמון והבלתי להביר - עוד לפני שתים עשרה
לוא, ולנסוע עם אשר הביתה. בדרך
לקח את ויולנטה שעובדים בנפר בקרון
באוכלוס. ואת הוא עבודה שקבלו אותה
לשבוע ימים בדרך בקבלנות. הוא עבודה

שמרתי ימים ב-40 לאה. אחרי שרה
ארבע הנערות הבוגרות, אהרון אחיי בא
אלי בטיסה. למה לא הבאתם את אמא
מרבי. כך לא נפה, שבינה הייתי להביא
אותו כי הוא חבר של אבי המת. אך אינה
לי עוד אבא שלי! אבל משקה בכל הכלל.
קם עכשיו מתנה לי מאוד.
בשהגיעו הביתה שלחו בשמחה שלנו את
המטרה לקיצרת את הבית. הפשלנו את
הסרלים ולטבולה. נקמתי את הבית.
כך אמנם לא הה לי נכון קל. כי קם לבמה
קשה לטשוף את כה. כי המטרה לא מבנה
טוב. אבל הפלאתי לקנות. ושקרתי את
הנינה להשקות את הגינה מ4 מהבאר
כה קם כל כ-כל מלפנים. אל תשכח
שהגינה שלי גדולה. מרבה כסבר ומסור
לך עליה בטוח. הגלבים מכל. אהרון
למשל הגדיב את המשב הקשה. והגלבים
אמנם באמת הוא הגדיב כ-ארבע
מאות בינים. ענה טאטאה. לי היתה

על מנת שנוכל לבוא עם כוחות
מלאים ובמהלך זאת בכוונה הנאה לחפש
את אלכסון. נשאר מבין לה אין כוח
מספיק ומאפשרת לנו שלום.
בשלום רבים אל מאמרים מ 6.V. 13.V.
ואת הוראותיו, ומשיגת אלה באמת לא הם
אלה. אלכסון ותלהב אאב מהמשוך עם
ויאלוז. לי להראות לו לבנים את אבדמאל
עם ויאלוז שלו. אין ולנו מה יו שלה אבדמאל
בטרם שלו בואמביה בעצמן לשמחים בהבאתם
מאשרו ומאוחר.
נשא שלום אבדמאל ולילה טוב!
אלי ולהגיש מה מקום ומעשים מאמרן
מעכו!

רחל

607

נפרי-מרתם 22.5

אברהם שלום לך!

היום נסיתי לברר את התקציבים. לא לקחתי
את הילדים. כי בלית ברירה לשמור אותם
לבדם. הספרייה רק לשמור. ~~ל~~ אברהם שלום
לך! מרתה יודעת מי מזבר אליקים והקבוץ
נשבר. אבוש התבטא אתר אמרי. הוא גם
השתדל לתקן את הפגיפין. ובסוף נשבר
הקבוץ. הוא אמר שמתר יקח פגיפין אחר
לתקון.

התלטתי מתר לנסוע אל אורבי. בלה אומרת
שבר נסתרה לדבר אתו. אבל אין התלטה
לנסוע. אמא. עדיין לא נסע אין כסף
אמא יש לו מספר מרים ספרים לשתות
שלו. אין מתאבת כי שלו הם עסו
הם מעניין אף. אולי אפשרי להביא
מלרנו לספר מרתה שמרגלה את בלה
לעבר ארץ הילדים.

מרים בבלה הילדים מרתב יום עבון. גם
אבר שקה נסרב שבאו כל לתקנה אתר

אין אורגל בינתיים מאד מרוצה, ואולי אדע
עוד אתך.
אבדהמל לא אבדה עדיין בשתדה.
אין עוסקת מאד עכשיו האמנים-מלון
ואין קבוצה קרוב ל 36, אני עניינת
לקנות מרקם בבית אוסטריה מאד לחקלאי.
נא שלום אבדהמל! אין ווילגרם
מתבקשים. אמשיכים אותך תכף!
רות

(668)

כפר-עתים ב.ד.

אברהמל שלום לך!

אין נפשי מתרפה לשמוע לראות את אחיך
כי משמיע שהתולע שלו הגדל מדי.
ובודאי שאתן לו זמן לבוא אליך. בכל
סגנונו נם עם סבתו הטבולה. באה אלי
בלה ובקשה שאדבר את הנסיעה. אולי
ודאי בעל עצמו יבוא אתה. כי אם אין אבא
אלוהו, אין לא יבוא לכפר עתים, נתרחם.
אתה עוד ילד. הבחור מתרפה עוד לא
בא. מאיר ז. ומה נולד שם ושאל עליו.
אמרו לו שהוא עשוי בדרך.
(הוא בא אמש מאמלדים. מה עשוי שלו
לו תולע עיניו ולעת. עוד לא הוסקתי
לדבר אתו.
הילד קבלתי את מכתבך מ ב.ל ב.ש.
מ ב.ט נבר קבלתי עצמן. חסרים לי עוד
שלשה מכתבים. ב.ל ב.ט ב.ש.
לובה עצמן לא יכולה מחבור התמלים.
בברכה אתמול עם אברהם. תודה כפר

כי שמלבה בשבת. כדאי בקרוב לקנות אותה
ארוך קצת. ואיזה מרפסת [illegible]. [illegible]
[illegible] בבית.

אבוש תקן סדר את הטיפול. הרגשתי
לתפוס [illegible] ושקלתי בכבד
נגד אמאלה. ואבוש ואלוך בינתיים לישון.
אשמור אותם אתכם. כמה כואב אשמר
לכם, ואם [illegible] כך יהיה בסדר אקרא
לילדים. אתכם שקלתי בכבד את המחלה
מלאה [illegible] בטיפולים שלכם [illegible]
את הקלקולים. לחיים הם רגשות.
בבית אמן כל אבוש הילדים בריאים.
ואין מרגשת. ומרגישה טוב.
ופעם אחרת. ואלוך לישון.
נשמר שלום מרגרה לי אני. הילדים
מרגישים ומקבלים אותכם ודן!

נורל

אין שאלות לך שום תשובות
שבמכתבים.

(609)

נפה - מרחם 20.5.

אבי בתאל שלום לך!

אחרי. נתבשר לך מאתנו בפרטי אבדנו מאדם
והתאבלנו עליו הרבה עכשיו. אבא נתן עצות.
נתת אותך לך אותו בפרוט על כל הפרטים
אצלנו: הוקרה והערכה היתה מקלתם.
שלום המצב הבטחוני הוה באמת מדאיג.
אבל שמחה המצב לעצמו טוב. כל כך מה
שמעבר לשם סלקו התיקים עוד יקרה
לנו בשביל הוא מתרגלים אליהם. נתבשר מקלו.
כה לא גם מעלים. עשו שם דרך בקלה
שהגמלו ולא לעבור. יפה הוה לראות
איך שכל בעלי המקצועות ירדו עם אבדותיהם.
כידה היתה קשורת הרפתא. עם דברה
בשם הרפתים. ואיזה מלוכד גדל קרב לבל
ומבדרים. בעבר היתה אדותה אמתקת
עם הילדים בעבר האולם. ובחשבון
הוא לה הוה בעת. אזה כבר הוה בעת
מלאה הילדים. בקלות, כמעט שכל
הדם נקרע. בינתיים הפסיק בקרוב הפאיקים

שמקבל מלא הסתם. והתכונות הטובות
יפה מאוד. היו נעשות מזה לינה בלוב
טעם. ואז הוא נקרע עם. ואמרו לה
נקרעים בגלים. אמא משכה את יד
שלה שתיים. אבא נפל יד והלך
לישון.

בהמשך נסעו הוא. אחותו אמרתי
אהרון שמסבא וסבתא נסעים. הוא
לא הסכים. נקש לסבא ושאל אותו
מאה ומאה כבר נסע. אבא אומר לו
שהוא יכול לחכות. "אבל תחכה שאל".
בעיקר אמרה אמא לה לחכות? שאל אותו
אבא. אהרון הנשך ואמר: "תחכה בחלון
ואמא בקרון".

הוא אמר אמרתים. ונלחם כבר
הכירו אותו לפי טרטור. "הוא בא באוטו"
קראו לו. גם אין התרגלות כבר לקרוא
לו אמא, נשאים שאומרת את טרטור מבחוץ
אין אומרת לקרוא שהאוטו כבר נסע.
אחותו שתתחתן מת אמסקה. הוא סבבה

לי. בסוף, ~~שלום~~ שלום תשכחים לעקוב אחרי
הקבלה. בארבעה הוא תובל בקלות להסתדר
שלכם אתה כאחד מאחיכם בכלל. גם
בארקלה יקבלו אותה. הקיבוץ לה שלא
ישלח אותה. שתהל ארץ שאתה מתקדר.
הוא אמרה לי שהוא אמקם תשבה על
כך. אבל מיאמרה מרגיש את עשמו לא
מאוד בקבלה! והוא כסבים אם הוא נפלה
אחלה. זה שמתקן בעבר סלב, ואל תסבה
את זה לבבל אז לאברהמקה.
הנשות בבית אמן. אמנם ומתה איפה ראלה
מהבית אלה. מה. אבל אין לא הנשתהה.
מי הנמה מסמנה עם הדר.
אברהמל אין שלחת אך מה המצות
שרשלמן.
נו שלום אברהמל! אין רה לבבם
מתבקים ומשקים אתך מיד!
רחל

(610) 18/V

אברהמל שלום לך!

ראיתם שלא נתמה אליך. לפי נסיבה שלה
עכשיו ושעכשיו. לא יפה כאשר שקלל התחיל.
ההורים כאן לוחצים אתם אחרת לדבורה.
שהיא עם אביה את הדרך. כך שהמתח
על הקשר עמוקה.
הם הביאו לאהרון אמון אשר בדול שאברהם
עשה אותו בהשתדלותו של אבא.
לו ראיתי אברהמל איך שאהרון בדק אותו
עשה שאתה אמש. ותשלם, שבא על הכסף
בסרבל יש לו פרט. בסוף אחר שאמון
לא עמדו תן בעיניו ר' אמן שם הדרה.
ואמן סולאות. עכב אותו הלון. אז תכר
עם עוד כמה מלחים, ובבוקר החלה
מתקשר, והם נראה החליטו שהאמון הוא
בסדר. ומה נעשה הלאה, אין עוכב אותו.
מתקרב עד הערב. אמש בשמן מלכים
הבינו הם לא נתן לי שעות, שאלך לתת
לו את האמון. ובערב בשמן הסיבה
גם. לא רק לסרבל ~~על~~ בקרטה על

בבית: + הנא רק נקה את האולם ונשלא
נשאר ללמד אותו, אשה לי. דבר אחר
ברור. בעצם שאל הבית הללו ומסביב
נמה שקט, נחמל ונקוי לבב: פרבר.
מאמין שלה יורד אתמך. מי בלם
דבר מתרגם את ~~[illegible]~~ התבשל.
והבנך נסתר מלהלבים לאלבה. הלאו
בלי האולם לא נקה לטלות.
שלשום נקלט את מתרגן מ ב.ד 10.
מתוך שבאמת לם נקלה מרים מלבד מה
מאברהם מ ב.ד. גמר היא באמת
שמח בגשמיה שמתב מגיע מה מהר
אברהם אין אוסים מת, אבל נאמא
נוכרים ללמד לושון. הם מבר נבמאת
על ומטות בבנדים. לא אפרים להם
אחר.
נמ שלום אברהם! אין והלבים
מתבקים ומקשים אמתך תקן!
רות

611

בבית הכרם: ט"ו.16

אברהמל שלום לך!

אין נעים ונוח בחוץ הארץ ובמחנות. עוד מעט
תבינו הרשאתם. אל תבכו ותפחו הסעודה פריפה, אמא
שם תשלח לכם אינני יודעת. הנוסעים הרבים בדרך פרקי.
עד שאינם הרבה לא נגיעו לי לחבור לתבר.
יום ה' הבא בבוקר ובערב לתילים אבתכם. כל
אחד אחד יש שמונה רגל להביד ומיפה רשמה. אחרון
לא לתבכי תלבשו שם קלות מבולים ומביא אמא לאיפה
ואמרתי בשום לך בולות תבלבין אותם על המטלפה
ואני ינעו לאן לשלוח אותה. ובתבי לתילים שלשלתו
לך עוד פרבות.

ובכן תלה הוא הבה. היא בבר מתלת לא רע.
תכל שלא בתלים. היא התחלה שוב לבכל שמות,
בקלות הוא שם אבתכם מ ט"ו ט"ז. אמא
נותנת לי על בניות אוכלים ומלבים. בבקר שאני
בקלת את הנתבתב אנו בבר שתינו ולבשים על בגד
נשלחתה. אינה מתאוננת. אני שמחה שם לנו אפשרות
להחלים בנשלות אפילו בשמה בכל.

מוכן בכל הוא מבתב מאתמתנו. היא נבה בשפון.

ובכן מתרגלת לזה בעולם מהדר על אחרי קרה שמשתמשים.
אי עכשיו ואיך. הוא עם נמלאה של אלה ברלין שלום.
על שמחה מחוץ לאי שמחה. שלום ישראל. אחר הצהרים בקשה
בקשה ושמשקין בקר שבת לא ראשון אבדן אשה ואל. הוא
נגלה בשמה. ושמשקין בינוי הלבה. ואיך. הצבא בי. בראשון
שבתי אחרי. ראשונה. אות. הבינה. בעולם. אין שום
אות ושום מעבירה אין בוא על המרחב ובראשון. ומכן
שקם. בלא המלי מקבלו אמר. אמתלו. מוחה. ... ...
אברהמל אין אסורים. אין נופש. לבקשים. לבר ובשבת
אולה לי. בקשה. בשמים עצמותה לי. אחרבל לסמכי
על ~~[illegible]~~ ישראל.
הוא שלום אברהמל! אין ותלבם מתבקש ושמשקים
אוהבים מאד!

רות

(612)

סנט דיזיר ד' 15.1

אברהם'ל שלום לך!

לבסוף הגיעו בשר ותפוחים שלחו בקלון מפם
בשתיים. אחד אצלי בשר ופרוס בחוצה. אבל
לחבורת מרב אתרו זה הרבה מדי. אבל בשמן
בבוקר ארבעתה לחלוק מכלולות.

לפני עבה וקבת הבהילה אותנו. היו נכנסים
בארבעה. הוציאו אותה לבליקסון. היא
חצנה בשבי. אמן לה בעיות חיקות. קבת
על המצרים ולהבקרים.

אחמולי נתנו את לבה ל. היה לה אבצס
על הכבד. אולם נהנו רק נתנה לפני נתנו.
את הנתנה הראשון, מעבר לעשרה לה
אחרי שחרנסה. הולם בקר אצלה משה אל.
בבית אמן כל הלב. הולם שלם יבב
בשלם. אמש קשה לאמן: השמש לוהטת
והנה בשמים לבן בקרים בשלם. ולחות
גם נוראה. גם הקבוד לו את אחת אחת
ומשתבשים בין בית בית. אל אמצע אור
בקר.

מתבוננים לתוך עולמן את הדברים הגדולים
שעשה. ובכל מקום אליה אמא לא מתה לך
אותה דמות.

אבל מה הם הדברים אותם בכתב, אבל לא שכחו
משפחתה שיעקב מקבל אותה אבל. הוא
בכה. מתה לבכות שם הרבה. ובכל אופן
הם אלה.

הוא. בקרוב אנחנו מבינים ועדיין. עדיין
אלה בלבד. אלה בבית מדרש אנחנו
אותה הבעלה. אהרון בן 4 לה באות לה
אור אמתנו. ותמונה. עם נטלין. ניא
בבית אנשים. מילון. לא אבד. לא שלא
ניתן את המתנה ומסבל בה.
מדוע. בבית ישראל חשבון מה אב משפחה
מביב לה. כל ילד שמתה מתוך שלוש
שנים. לסתם סתם הבאו לאור הגיהנם.
אור בה נמצא מאשמה לא בשבילו.
אולה בבית מישה לה אמר הבטחתם
ומשלוח. מחבון אנחנו אנחנו את
ונמסרו בבה מלך ומישה עם לו חשבון

בקרוב. נמתק אבבהמל מאוד הביתה שלומים
בתודות. וזכותם לא נמסר. אוזאל (אלה)
עם שלום ציבור.
נשא שלום אבבהמל! אין ולשלום
מאבקים ומשקים אמרך מיקם!
נולד

(613)

כפר-מנחם, ב' ט"ו

אברהמל שלום לך!

אברהמל ישראל בסיבת. הוא שאבר. אתמול נסעו
נשבאו בדרום יפועה. ונסעו לפי הפקודה המאשתך
שהפשמרה הטובה. שנה תבינו לה בתרבה בלב
ובשפה כה רבה. ועיקר לא יעזרו כך
מות הוא יעזור. פירושים תנו לו ומה
ותלונה. ובשל מלון אשתו שלום בלבד.
מיכי הפתולה מטרה. גלם ומתלו בטרבוה,
ופקודים הראשונים, אושן הטוב, המשפלות,
מפקוו מלמלים, הטוב כל מי שנם לו
מה. ובחמש בל הקבוץ לבדות יכול בלם
לבושים בגדי אבן יפאו לקבל את פני ישראל.
אברהמקה יבא עם האוטו לקראתם ונבדו שאף
יבאו אותו מבחוץ. נשהוא אומר על הקבוץ על
האוטו סימן שישראל עסר. שהאשה דבר אחד
אלה על מחסן ותקוות להגות הפלה.
יפיון פלוש לשבר. בדרום יבוגה בא. כמן
הבאים נפש אחותו של ישראל. אבל הם אמרו
שלא יקבלו. בל יבוא אות שלא ולא. בטבוד

בבית שבה שמעון פלטל ממושק. הביעו
שלמעשה כאן שהוא נלסט. ומן הזה. מעבר
מהה נעשים באה טבסי ובה ישראל. אברהמל
ישבה באותו נעל אמן בבית לתאר.
בולבים סובבו אותם ומן הנעלים לאוס לתבב ואולם
שהוה מרגשים בלוב טעם ובסיסאות מתאימות.
ובשם הקבוץ נאם ה. קבל את פנינו.
בערב הייתה מסיבה. אברהמל אמרנו לבבת
מסיבה ביבאר אפלטון. מסיבה שפלגם בלי
ולבא מפכלל בה. ישמתו, שמותה אמיתה מקבר
לב. בל הקבוץ. בקבר בלי ולבא מהפלל.
אמה לבבר אברהמל את נשל הדמשפות שהיה
בהדר, המסיבה הקדם אלתה מלוב מל הנשל
לבא.
הנשל לו מבר נמאבר הבבל אמלו איפה שבר
נמנסים ונלל לו מקבון שלום בבות מבר בר
נבל מה שבבנשל.
באשר ומלם לא מסיבים לבבר אמתו,
באו ומלם בם מבבים לבבר אמתו ואמתנו.
אמן מתאבת לו ומה שהוא מלמאב, בשבב

נשבה

אמנם מהטבעי הוא בקשר. בראה שיראל לא סמה.
אבל אל נאנח. זאת היא אלאנה שלאד אותה
מהר. אתה יהיה עצל הרוסיא להבדק. לחרות
שבשות הסוהר השקט בראה שהכל אצלו בסדר
יסר עם לרוסא דיאות מאמה.
אבהאל ובית תודיעו.
אלים אבהשלם. חבל שאין אסר אתר לבא
לקבל את המשלחת. אולכן שמת עשם, ובנוש
אות כל המסרים שהוא על הדשא לאדר.
שמתי לסדר לך על אהרון. נשרק באה
שישבאל בא לאדר כל לקחת את הבקשה
שלו בבבה להבאות אמו לישראל. ודי
אלתיך נמה בשרקר אם יש האמצו הבדיוש
לעשות ולהבאות לו
נשמ שלום אבהשלם! אני הולכים אתכם
ומשלחים. אתכם חזק!

דוד.

הבלוש אשתכ. אמור לו: הלא פחד
שבינכם עולמנו.

תבין קרוב ו מלבד יגאל מקרוב גם שנדבן
סיימין ומיבלין והבתור מתעיתה לא שאבדו

אמא אברהמל!

קשה לי עוד להאמין אבל אין ברירה. כל בקרב מטפל. כי כבר אין מרגישים עצבי. בוא תקום אמש שכן ביום — קבוצה אל אחר אלה ולבבות. בילדים מטפלים ביום מאד מאד — באותה נימה. היא לאחר כל הנסיון שעברנו אחר עלמי בדיוק אחר אחשמה, אלו שאמר יאסר לי שרמקי שאבר אחר בדיוק לבל. אין לבי שקט כי נשתקרא אל עוד לחזר בדרך מבקשים לבוא בדיוקה באמירות הישראלית.

פרישת שלום לכלם. — הכל עוד כמו בחלום. אין אמקום מתאר לחבר לאן בלילה שהו אקום לאחרת באמקום בבית. בדיוק בסמוך. ע"י מדינון. — זה בוא בדיוקה כלם מסכמים לעזה. אלף ישיר.

עוד כמה דברים אלי. כל בחלומים כאן כיקאל באותה לבדוק בשלמן.

שלום רב לך אברהמל!

אמנם לא נעלם לבי! אמנם הפרק בקורות בקרוב בחובתי אם
לא לחתוך לא ישראל שלח בירושלים ואתמול הביאה לנו
תביעה מפונים לבוא מחר שלח את הבנה לשקר
ובאמת בלעדיהם וריקודים לא שבה את הלב
לבשר אני מחכים לכם שתשלחו הביתה ולהשלים אתם
הנבחן הבה שלום לך

[signature]

(614)

בפרשת בא

אברהם שלום לך!

ביום אספר לך משהו באמת יום שישי אל
בוקר הגיעה תקלה בטלה עם כל אמצעי אמצעים.
מדים ובאה לי לחדר ואמרה שאתם שלחתם
את כל מה שיש בפנים מהמאורות למחנה
אבל עוד בשבת הכניסה למטרה ה. לפני
הכניסו. מה לקח ומה לא יתה. והמתר
הוא תלקרו: כלה מכנה ואין. והכנסתי בכם
לישראל. לשמחתי לא היה בפלא. וקלטה מה
את המאורות שלכם. ועל כך הכניס אצלי
מתאמה. בגיל בשם המסיבה עבר. לא
שהכניס בכם מבית. ואמרו שהמבתם אל
תוקה. בקשתי לתוקה ושאלתי הי מן
המבתם. תוקה אמר לי שהתקבל אמתם
לסיע שלשה ומשם מבית תרושלים לבד
שהתיצבו שלחתם לגלגם מאתם רם.
ותוקה המסיב שמכל שהבבר הסתבר
מבה. מה הסתבלה לא היתה בשמים.
אמרתי בין לתוקה שאין מפטרים מאוד

שהם לא משאירים אותו לספר לנו שהגיעו
מעורב בזה. ואותנו המין בטוחות שאת
כל שלת מאורגן בשמים.
ושיה המתם בדבר שמתם משפה, בלה
ומדרים בדבר ישן. ולי הדבר לא ברור
מעולם. הבלתי מיד לסדר את זה. פשוט
לאסוף את הכל ולמסור לבית
הילדים. ופעמים שאנחנו לא מצליחים את כל
לאחר מכן להבין. אבל הרי ילדי, איך
אפשר לשלוח בדרכים. בשלום מה אנו בכאבים
נכנסים לשמחות, בתקופה זו בה הכל מעורר
וספרתי לכם על הטלפון, בלה יהיה
את הדבר בשמחה, בעזרה של מרים
ומלכה וקצת מתנות, אבל נניח איך
אפשר לי שבתקופה שאין מאמצת אלבן
ניתן לא מתנקות, ואיך הוציאו את
נבלה לאמרת הילדים קבלו הרבה
דברים טובים ושמחות מאוד שהגיעו
שהתגלגלו שלום להם את כלום.
לבה קבלה מעורב מזה קלמסקר. כן היא

שאולה את לבה לאה ובמה לא מקבלת
אמנה מאתנו. ובמה רק קבלה מלבבה
מבתיב מתוך מלחמה שקרה. תשובה - שלבנו.
על מקומות מתוחבים. ותלבה על הקרבנות
רק לא קבלנו אין מקום שהפסדם. הבאה
ובמה לתמונתם.
ומהקשרים בבוא. ובתולו לקבלו את ה[illegible] ונשארה.
מתוך ובתולות המלך לא טוב בולמרו,
ומקום הדבה. משפחו בר רבים בש מלחמה
ובכל ומלחמה הרה טוב מאוד.
והלבנים בסבב. ובבה מסלקה בשבב,
מהרבן בבר מושה בכל עם על השבוך
ובמו בבר מבטים להם נסיעות על ראולו
שלך. בקרמה הנמר מלך תלוי בחסבו של
בן ושל בן. ובמו מוסר להם את
הבל בן שלמה לנסוע עם ובשבולה
מה עם הסלע. ובלם נסעו עם
ובלבדם לבנו את הבולה. ומבהשקה
ובמו נמר בשמו. אין בולה שהבן
מוסר לבן בלם מקבה שמש שקבל

בעתון אמריקאי שלו. כן. עכשיו הפסה
לו לעסוק ב"טלוטה". נסע הביתה לאוהדון שפונו
ומצא אותו, ושבל הבלבים עסוקים. רק לא
בן אחד לו אם לא אותם לו את המשקפים
אם נשפך לו לעסוק מי אברהמקה הוא
הרי נגמר. באותו רגע חשבתי לי מה מאשר
נמצא הבלבל הזה מעולם לשבור על
רגלי בשמחה ושב אל הבית. אברהמל
בשבילו לא מעלים המלה בלבדים ומצב
בבלבלים.
נו. שלום אברהמל! אין הבלבה
מתבוקים ומתשקים אלוהים הכל!

נורא

(615)

בפרדס חנה ב' בתמוז תש"ב

אברהמל שלום רב!

מאז היום בתא, הגיעו בידי מאמרים. בי בדרום יהודה ואני מעבדים בבקר ואולי, ל בצאת הלילה אתמול. אבל בשבילי, אין עוד יכול להעלות בלקרה תשקיעה. אה מעבר אברהמל עשרת מישהו בשבילי באמצע אבל אמר לי רגעים בדרום הבלבלה בקלל בשם. יש לו לבבשטול. טיבה אלינו. בקבם לא נתן לקבלה ואז לא נתן לי בלבד.

שבוע סדרו לי בקלת. לעשות אפשר סדרה. הוכיח לי מעולם סנדלים ישרים למתנה. ואיש בכלל לא נבעה אה לעשות מרכב שמרה. אבל אמן בה לאי הוכיח שם מקצתם בבאה. הבנתי. אלו אנו, ומרה אלי אברהם בכך שבתלמה לעת כזאת מרגיש בה ומקרה הבינה. הלבנים בארץ לפרנס אמרה בתלמה איב לשבר באה. בינתים הסתבר עם הלבנים, הלבנה לבד ואז נכנסה לחדרים לקחת בשר כמה בשר, בתנאים נשארה אבלה בלא להתלון לבן תבנות אה נעשה בשתבאל.

בינתיים הגיעו עד הלום [illegible]
ועד שאראה את המשתדל והמצליח לעבד
לנבאה אחת משרה.

אמנם אדרבן ענדה בכו ביניהם, בשהגיעו לשיא
אדרבן אומר לענדה „כחל רק נשלי" ענדה: „לא
[illegible] שלו. והוא אמנם אמרת הוה
[illegible] ומי לו אחר נמאקים ונסתכל מל תמונתך
ואומר: „אבל בגלל זה אברהמל רק שלי.
ונסולל, [illegible] שהתפיסו!

המלים קבלתי אמש שם מתפרים א אַזוֹיס
וא [illegible] בשלום קיבלתי ואתברון מלוקבלו בשלומ
ומלים. אברהמל הוא רוים [illegible] בלען מ[illegible]
ולפי [illegible] [illegible] בשבוע [illegible] בזכות
[illegible] [illegible]
הוה שלום אברהמל! אני [illegible]
מתבקרים ומקשרים אותך תמיד!

רחל

(616)

בפרנקפורט ד' 14.

אברהמל שלום לך!

אמנם נתבטלה לך כמה מלים. אסיפה
לך שבאתי אתמול והמסיבה לשומת יום
שנתה בכל הארץ אצלנו הרה בי עלינו
בכיף המשימה, בארץ לא עבדנו תנעו את
ולפי נאמר לומאתה בכיף פארה.
אין בנמצא יקרה בי לא עבדנה אמנם
~~אל~~ הנעורות לפני שש ורואה שאוך לא
באו לבאר אמתי, ערב לפנו כה שמה
ולקח בתפנה של ארים. לכן נמאס שקרה
ערבה לי. בפאות שבבר בה מאוד ולא
באים לקראת לי. חשבתי שקרה לי שבת
כה לבי את הנמשים הנקלות בנמי, והרבתי
מאד את המשמה הקלה בבלקצאת התלבשה
והלבנה לראות את הפנה. ומיב יא בה
מל מאוד, כל שלא שבתה לבירה אתו.
ובמהרה רות רבה פרבה ומה לחפש
לעשות מה שהחסרתי בשקה.
נשלם נקלות את מאבתכם מ עזרא. אל

ובאמת לא מאמינה אך שהנה 4 כה קרוב. ובכן
אבדתם מה נעשה, אלו להמשיך להיות
אוטומטיים? מה מגדרים אפילו לכם על
שאורך לחיות לי יש תכנון לעלות
אתם תמיד בשמחה נבחרת. בינתיים
אתם בתפקוד ומתרגלים לחיי נבחרת.
אחרת ומלחמה. בשם בילם. אוכל, לא
עבדה. ושאתם הייתם בשמחה. מאד בקשתם
בקשה לי בלבדים. לי יומיים שלמה פעלתי
לתכנון תפוקה. לראות בעמק את הבעיות,
ולנסות לעבוד אותם. הבעיה שלכם
לצלם הקטנים. מאד בקלה. ובשם ישראל, אמנם
אותה נעבדה. ובמה אומרים שלא אפשרי שלו
שבאים לעזרה. ~~[illegible]~~
בכם בכם מדינה. בעיות מיוחדות.
על בשמאלי אלוהי מלאכי בקרקע בשמאלה
הנהלה יש לי תכנון 4 חיים לאחרים,
ובינתיים. אין בעיה לפלוט בתקציב
לישמן. ומה אומרים מיוחדים יש שלעבוד
בעמק לבשלום.

בשם אלוה אמת! אין לנו אחד
באמונה ומעשים אלוהי אמת!

דוד

617

שלום לכן!

בשעה זו בבית אתם כולכם ביחד בקבוצה
אני רואה את כל הקבוצה, משחקת, נהנית
מחיי האביב הנעימים בלי אפקון. בבוקר
לא הייתי יכולה לדבר, אבל את כך
ובקרוב הכל באופן סבירות. תאר לך
שיום אחד בקרה. ואין שום בקרה. כך
חשבתי כמה טוב היה לי כשאתה היית
בבית. כמה טוב הייתי לי אחרי כל
בקרה להתחבר מל יכן לנשק. ואתה מקבל
אותי באהבה. אז כשאתה הייתי הולך
לפני לישון ונשכבתי יכולתי שאתה
מתבה לי שם. אין מילה אי כדהמ"ל
שבאהבה יתקיר הכל להיות כמו שהיה.
אמים אין פרוכה טוב מאוד לילם.
כמו שלום אבהמלי ילה טוב! אין
והילדים מתחבקים ומנשקים אותך
חזק חזק!

דרור

שנתה לטובה לך על שחרורו של ישראל.
בימינו לא יצאו שום עוד שום 323.
כל עוד לא הגיע מרד ירושלים. אולי
אתה יקבל כבר אשרה.
נשא שלום!

(618)

נפרדתי מ.ש.

אברהמל שלום לך!

אם נעלם לא אבחה תאכין ולא אתאלם
את שמע תפר שלא לא אשמתי, בעמי לא
פלולה, אין שפוכה. אמרה ברכה על שברים
ויאה ויפאה, הרם אינם מרגיעים על
שברינם, ובכל נעלת ואינני שמרה מבלמה,
אלא תאמין שבכרי קרעים.

ימים מרים תינה מיומרי, והביאה בקסם
אמשמש, שקרתה אותה בחור אבסים.
ובקה תשבה לקבל את פני הקפתון. אולם
לא כן תשב עליו מפסטרנסקי, ואז הביא
מן מעגלות, כבלה ויתה בקסם שמרים טוב
מהמלאה שבכל ימין לה, שכך שסברנו שלמן
ערוך לתפארת. ומסרבים הם: נבדה
מרים בלה בגדרה עליו קולה - אל.
משמרת פרסטרנסקי נאלם. לפני כל. מה
נבכבה ויתה הכיתה!

נסתרה, ומה לאי כל. אין מוש בת שהפסה
מרים בקבלה הבשרה מקבלה, ראשלת

לחדר לשמות. ושניה לחדר את שדרון
לבנין לאסיפה, ולאסיפה שתהיה מדב
אתרים הוא לא השאל ויבו תרבות
בקפסה אשמשל. עם עידוד שתהיה שלם
מן על הפרח הראשונה. לאה כון ולעאה
ושאינו מעניינו. ומלאכת השתה מדב
ומדבר אחר כמן.
נפגש לעסוק מדב לתא לוחשתל מתלונה
עשר הדגלים. מדב בכלל תשתה חניגות
מדב בתא. אבל + אל עלבו שהפרה
אלעלינו מדב אסיפה ומפי עם הדגלים
נאמנים שעשאים אפשרות על ינינו.
ואין מדברים עם לינאה השבה בזמם
לישראל, אין מתכוונים מדב לקבל
את שניו, לאבות שאמן אין ולבטים
ובאמת עם הוא בין אלה שקבלו חינוך.
בכל אופן הדגישה שאפשר אפרדים
פעולות עם יקבלו חינוך, גרמה לרגשנות
בשם אלעלינו, כשל נסר הדגלים.
ובכלל בלב מתנה כל מדב מאמן

מה רבו כאן הנאמנים אתה.
נשא שלום לרבקה! שלה טוב!
אין ולא נדעם מתבקים ומעשיהם אמתן
אין אין!

נדל

(619)

כ"ז אב תש"ב

אברהמל שלום לך!

לבית בא אתה שמרת נתן את התפלות
שלי. הרבה על רגליתן. מתרב תהה הלאלות
קרבים לי על יום הולדתן. נפיחה מלחמה, ואתה
עם כה מרבים בלב בראותי את "הסך הכל"
שלנו. שלמנו מתיר יקר מאד.

אחרון אומר לי שהמלחמה עוד לא נגמרה
בעלל כה שאתה עוד לא באת. נשאתה
תהיה בבית בשבילו תגמר המלחמה.
אברהמל הוא בטא את דעת כלנו. לב
מתב נגל לבטא את רגשותיו יותר מאשר
כן אנחנו אבותיו. נתן הוא בקל אינו ש
מאמינו כם הוא לבאת אתכם אבותיו
ובאים להתרגש והמלחמה לגמרן בעבר בשבה
שמונה. הוא לא נפה מלחת לאבדל בעלל
כה שהוא הולך לגמרן בין האמצעים. הוא
נתה מלחת בין האתרונים. כה הוה
מתמלל עכשו הולך. ומשפלת לא הלכתה
אותו הולך בעלל אתרי האוכל. הוא

נמה אמלל מאד ואת בכול שעתיו. עכשיו
נתבר. בסוף הבטיחו לי שאעלה אבא להפרד
ממנו. כשבאתי, שאל אותי מי שלחני.
עניתי לו שמישהו. "ר' ביני שבאת לבד".
ואתה שבאתי לבד שמח מאד. ונפרד
ממנו בחיבוק ונתן מתנות.
אך באה נרדה ואמרה לי שלא אעלה,
בגלל שנשארה לבדו אולם נרדה
בינתיים. בא אשה אחת מתעמת
עליהם ואמרה מדוע הם אנשים אכזריים
מבלי ונלחמים. כך וכאן נמה מתקיים
מאד. אבל שאין לא יכולתי בן עם
אין נשמה הוגמרת לראות את כל
שאתם אתה שמחים לראות אותי.
נשאנו לה אולם ובאתי הנשאר.
בן שבל הורכב נמה לבד, ושבתי
לי מכל הבקשה ובקשתי. ונמה מאמין
נעים מאד. אבל הוגשים הסכו לי.
נשלם תכן אבנהם פרוינק. ונא מרגיש
נמה טוב. בשבביל יתתו אמתי.

מרב אהבה של לבבה הוטב.
אמרה אבבהשל. הם שלום! אדם ולהלבים
מתבקרים ומתשקרים אתכם הכם הכן!
נחמה

(620)

נפר-יעקב ז.ל.

אברהם שלום לך!

המלא קבלתי את מכתבך מ ז.ו.ב ז.ל.ב ז.ל.96
ושמח את הטקלטים. ובלבד הוא נבעשתה מאד.
ואני גם כמוכן, אהרון אחר שהוא עוד אינו
משמר את כבוד הפרנסה שלה. אילו
בטקלטים קיימת רק ברכה פרטית. אבל לפעמים
נדבר אמן אל הטיפון אתכם בעבות שעתיים. ובלי
לו כוחות אלה לתקן אתכם מתרוסר הפלטפורמה
שמשקה אינטרנט.

המלא הראתי בעתון שמודגש הקיורה אבלה.
וקבלת ב הקרבא לבל תבכון לבא הבוחה.
אנו אין עצה לעקף אינני. ולעת האם
ואז אבל לבא לבקר אתכם. אם יהיה לו
תמש נקר אינני. ולעת האם אותר לנו
לעצל את עמנו. ובכך שנקטרך לקסוב
אלינו. על כל הקרם אותה המלא מבתב.
וקבלה מה שהוא יקרה לנו.
המלא קבלו כחל ועאב מכתב מאברטקה.
הם הוא מאד נבעשתה אינה.

ג.ו. נתקבל לאבטחה אחרי מבצע,
אבל את הכוח אינני אדע.
אבל כמו שאלה זאת בא שלום הביתה לבדו
שלום. שום כבר כתבתי לך מה הוא
בעצמה. אבל יותר שלא נתן לא הגיע
אליך. כבר אמרתי לך מה שיקבלו אותה
עוד שום: ב שלמות, בתחנות, מאחלות
הלקה. לי יש עבדים ובמקומות, מסכנים אשתו
מסתן נגלות ובבל בלי בלות. רק הבנים
ומי בעצבו. סמוך. הבית שקלה ב יקר.
לה בעדך הבל מה שלום אחרון לי.
שיש יכולה לשלוח אות שאני בעלה. לה מאמן
אולי לבית שלום אי הסומנות. אי
הסומנות שלום כבר שום הכלום! אתה
לפי הבטחה הישנה, שמנצאה לא נתקבלה
ולהקים לפי הבטחה המבוקרת.
אבל אי אפשר יכולן לשלוח. בלי מלכים.
מה בעתך הוא לחשוב להשתדל אי לשלוח
עוד הכלה, כי עד שתשבה הבעיה יגלה
לעבוד הפה שלה. אין מוח בה שבדרך לשלוח

שלא לתמוך על פי הרשם. מודה על הכל בעד
עכשיו לא. בקלנה, אולי היו תנאים לתודות
ויש אמרים שהם אין שולחת לך כרגע
„אמון ותודה" שקבל בקיבוץ. ובכלל אמרה לא
שלחה. אבל ודאי: הוה רעיון לך לקבל אמונה
שזה שלהו, כה הבנו כבר אמלי. ותקבל שמון
נאה על כן מאד. הרוח לאמל בלה ה'ה
אבלי כי הרחמים עכשיו עבוד בישתה הנוה
שלכם כן. עי תמיד הכם עלי לא לשמוע
מיאנה? ותשמר הכו שמונל בם אתה בעבוד
להשקיר אמיטה יפ.
נשי שלום אבדהם לי אין ולבקרה אמרנים
ומקשקים אותך מין מכך!

דוד

(621)

נפר-אתרים ע"ד

אברהמל שלום לך!

היום היתה לי שבת. קמתי בשקיעה השקתי
סדרתי את הדגים
את הגינה ואשה הילדים באו וכלום לבלות אתם.
אהרון נראה כל היום שתוק על הדשא. שם
נכנס על הנשא עוד אבל לא הגה עניה כאלו
אך כאב בלב ולקם אותו ואת עינה זה
הובלו. אהרון באמצע ברכת. הגיעה בעת
יפה מאד. הכל פורח. הטיפה בלבי הדשא
יבש אולי תבוא אם יקבת מעה בתאונות
לפעמים עבר בראה נראה אהרון בקש שאשה
לו תבל אחרון מאד שיגיע עד לאטליה.
והוא יקשר את אברהמל ואת אברשקה
ויעשה אם כם הגה. הם לא יעשו אותן
לשם, אדרבה נעשה אותם אלינו.
אני בטוח אודר לך. אני בולה שאברהמל
יבא לום הלבתה. ובקולל בקיבוץ. הרי הגיע
עבר את הילדה אך למה אברהמל לא חוקר.
למה כאיתה הם ארבעה תינוקות. הרי גם
הם פרימים להלאם. גם לא יפה. שאברהמל

לא כאן, זה לא יפה".

נירה עם עין נוקבת ושתבא לוום הלבתה.

בקתים הוא שאלתה לך תאונה שהקלאה

בגדות. בסל מהנפר, אולי נמאו ונמל

להוציאל אך. ועם כמה מאוכשל. הוא עם

נתנה לך עליה אבל נלב. אתב קבע

אותה. הקטרה לה לא לשלות אונם.

שברהמל נטה בשהמלוחב המלבת מסתיימת

מתמלה שלה מקומה הנשה של קשה. לא

אוכל שהבי קשה, אבל לא קלה. קבע

בשמתה עם מרגם אחות לה, שלא אנפה

לי עם מרקבו אותנם למספר הנשמה, הטוקר

שלא תהיו בחלק ויאש. אבל נטה, קשה

לי להשלים נטה קשה יהיה לתבות אפילו

שבוע נוסף. אברהמל מה שם תכנון לה לוחה

על הקמון. ונטה בשהוא כבר מעט בפועל,

מנבסם שהב בלב, מוה אין עשל לתר

יוב את הזמן הנבל ויקה.

אחרות השלם לתקה (פנקס) שאתה מעריך

שיש הפסד של טוטס לאיי. הוא אתב

לי, ש. שטשל לאי, כי אומרים. אבל בטטש לאי
יש אמת בפסוק. אין מאמינה שאת בדקת. לאחרונה
שלחנו מכתב הזעזעים אבל אין סומכת מאד עליו.
על נשלב לאמתו הקבלת לא ידעו בדיוק
מישהו לא השתתפה בעלום. נבר כך אנשים
יש בהבלגה. אך בכל, איננו מאמינה לכך יש
נבנה. כי יש עם שאלה של אחלות.
אברהמל מסור לבית בריאת שלום. הוא
נשלחת גם כן באה בפעם הראשונה לאחרונה
אך מרגשת שלו. ולבה מאוד מאוד. אין מאמינה
לי שעם הוא נבר בולה נבר לעשות הטרה
עם ארבה. הוא אומרים עוד לא ידעו מה
כה טעם "אבל" אבל אין בטוחה נשמטים
נשבה לה "ערב" לחבה.
בין שלום אברהמל! אין ולנלנה מחכים
ומנשקים אותך חזק חזק!
רוזל

נבו-מרעם ל"ד

אברהמל שלום לך!

מאד שמחת קבלת. דברים של אלוים לאדם. ביקשים לו.
הברים.

בשביל אין כל חדש. אנחנו הולך לאנחנו. אפל הזוגו
שלנו טוב לא הניר. ואנחנו משתקד מאוד. אבל הם יהמדה
בעבר אל אחד לא בא.

אהבתן בודד אחד שאלה לו את התאונות הראשונות.
ונגדה אמרה לו שברחים ברוך לשם. בתאן נים
סופרים בשרלשם לוקש אותם. בא הפרחים שאת ה
שלה לך הם מולבשים יפה מאוד.

מאד דברים על אלוים לאחרים. בקומה של מאל ו ובקומה
של חמה מחכים שלאה לסתכלון לאלוים. נאבדה פרנקה.
אנחנו לומדת האם אחיה מד סוף השותה. הקבלה לו זמן
מי שרה סי. אבל אלך לישון.

דברים על הישלון. הוא הפסיק להלפיש. עקב ההבנות
לקשל יפתח ל. שמרה מאשבת הישלון. אמנם רוה מ.
שמלא את מקומו, אבל הישלון נפסק מהלפיש. מאד
רוצים לחבל אותו שלבי. ומחכירו את יפתח לתפקידו
בסיל האתמון שאחרת כי הוא הראשי הברגי של

מיוחדת. הוא ברור במעבדות. ופעמים שהיתה שקועה
מהדעתם שטבלו בצואה ולא שלחו את המעבדות.
אבל מיוחדת תושב שלה לא בסמכותה של המעבדות
לפרש בעצמן לה. הוא תושב שהקדוש שכיון לברר
את זה. על המשלה עם המבחר נבר בתבנו לך בבר
ידעתן. שאם על נשאו לה לא נתמנה. הפעם שקדוש מאוד
את מבנה של נערבה.

מסים אבנהגל ואלון.

נמי שלום אבנהגל ובכל קשקוש תמות מעני ומהלבים
נתל

שלום לך!

אני מקבל את המכתב. בשמחה קיבלתי -
בעמלו ויגעו של יעקב בירור ומקליט שלוב
לא הגלה. מה שלומך? הדברונים מלאים
רק בדברים משמחים - וגם מעוטלינו סבבו
תם. הלחץ במחוז של הקבלת הלבדות בבסלון
כן מוכן שלב בדיוקן ... ... והיה משוב
שלא הדפסיתו בעתון - אבל אתמשב בעיני
ומשוב - הולדה יומלן בסמ"ל ובשפ"ל -
אם המצב טוב על בוס נשמה בהיותך
בלום. אני נמצא בלום לשלום
שעורה תמשל - עד לשבוע הבא. אם
הפעלות בחזרה זה שאו רוצים לשבר וגוב
מקשרים לשמע - אני עובר לעבוד בעות
העבודה בטל גב. נקודה שאולם לבקר
הגמה לרבים יותר קרובות. נרגה
שמח שמע חם על הולדת הבן נחת של
זה שאנו כולנו יחד לתקופה הקצרה הבאה.
נקוה שנוכל לנוח להיות את מבחה עם
המשפחה ת שלנו בקרוב. בברכת שלום.

ר. הדרת בן אורין.

(623)

פרנקפורט, ט"ו.2

אברהם שלום יקיר!

נדבר שמעתי על נידון בברלין ועל סדר אלף
שקשה לאו ניתן לבוא.

נועם אמרתי לאברהם שהוא לבד מת. אולי נכון יותר
למה לא מקיימים בקלות בכל מקום? נראה
לשאלה: אין למה אבדתשקה לא מצרי.
נועם נקלות את מתחשן מ"ט.ב.ב. נובה שלתה
מאד בקבאב את מתחשן אליה. לאברהם לא
הסכים מ לתקבאל.
על הרטיות של מנגנה הבאתי בראי בגדולה
מבשר לך שקבלו הרטיות אמצע הבתה
נבה מאד. קבלו אשבר מאלת אילו. אבל
הרטיות הגיעו בי מלובה.
גם אלה היה הרבה קלת באושטרט. בעבר
לפני הבאתי בראי ובה לי מבר נגה מלון
קבלה מתרבים מתן סודים. בבבו שמעתי
תשבה מאוכלוסי. ובתה לי הבקשה תן
שמעתן נבר לא הבה לי. גם הוצאה שמעתי
שאבל לקשר אותו. לבדות שבתה לי ולם

לא יכלו לעמוד בכוח עם אחרון. אחרי
ואיש לעמוד. אבל עם עבדה. אבל כולנו
את כל באורבה. ומה נהיה בשלמות
אבל כמה להוריד אותו לעבודה. ובהכרח
נתאשרו הרבה שאינם יכולים. אולם נעבוד
כבר. ובתשובה. אופה יתפאר בשביל אבקות
נגאות בן אדם בחקותו ולהוריד את
סכין בעבודה. גם לא כמה. בשלמות
איש ~~עמוד~~ פרנסים לעמוד לחמה. בכוח
פרנס אחת לדם לאמולו. לא כמה
לבדוק את יצאותיו: נתלוו להרס. ואז
מראלים אותו. לא יבינו מה יכולה. ~~שאת~~
שכמה אינני מיכה, לפקן. עבדתי בשבת
ואתכונה. ועוד אינה כל הקרוב לא
עבד. כן בשבועות. ועכשיו לכה לא
נמה אין ולכ שאר מהדרים עבדו.
אין מכירה אולי שמה. אין לא בעבדתי.
אין אגיד לך את האמת לא עלה בדעתי
שאין פרנסה להיכנס. ושתה. אינני מלכה
להמות מה כבוד אמרתי. בכל הכבמות

להקים שלום עם הקיימת. אילו על השאלה
אמת סולחת. זה יכול להיות. אבל הלא
כאן אותם אדם.

בסביבות מספר אנשים שהיו מסובבים בטבעה
לא קמה לעבודה. אחרת שהיה תל קדם ואל
נסעה עם הילד. יצאת הטבה מיוחדת.
השוורת אילה הילדה לסבתן. ומסרה עם
עלי. הוא אחר שמאשרך כיוונים הוא אחרת
רקדם וסיפר את כמה זמן תמיתה. עברו
ארבע שעות, הילדים כיוונים נסעו הוא
לא בא. אלה הפעם שהגיעו תולה. זה
נמה אמם יבוא. עם כיוון מסבר אחר
הוסבר. בשפעות לבמוי ובקשתה שיתלוה
אותם שלא אולי אחת לעבה לנסע
לבד באמצע שמל שבל הילדים נוסעים
עם הורים. לא מצא לנכון לעשות זה.
קמה והלכתי. לך כה בבאה יהיה מקום
שאין נתבות אל מן. עם זה כבאה
מקומות, ועיר מאוד מלוכלך. אבל בין אין
אמם כבר יצאו בעבודה ונתנה את אילה.

ולא נראה לי כי הבטחה שאין לה כל מאדם
ישר, קדוש להתחשב, עדיין לדבר על
העבודה בכבוד ולעבוד בעבדה. לא רק לדבר
משהו. זה לי חלק בדברים עם בשקה,
לא תשוב אה, אין דם לא עוברת בדולם
בין הוא אמרתה לה, שלא בטבע בקשות
מיוחדות. תשובתה הוא: "אלוהים, לבדו
לבבד ישמו בסוגות של אשלי".
אז בוקר אמרתי! הוקיר מאדם בו הוא
בשאה של מלאכים והבדלים. ומשהו אבאלה.
באמצע הקרבה קבא לי דבר (אולבבים)
שאתן לי מנה. בפנים בבשמים הקשה לי
את הסקה. לאדם בשמן לה בבר יותר
גדול. מקיר מאדם הוא מעבה את העבודה
ולהגיד לו קבא את השמן. לא, לדם ל
עבודתה אינו. בדיוק לקחה אהבה לקאה
אבל אבנפשל אין מילה שבקרוב קה יבוא
בבר לעבוד. ואשרבל לשמה את הבל.
מהלך שאין מסוגלה על הבל בעיניים
נאלה. אין בכל קאת תשובה שהאין שום
דם לא נעים בל נקי.
הבבר הטוב שמעלבד אותי, קה שאין

E

בכואב על הכאב ואין עוצבת. אבבהמלי
איננו. ובעת מי המיתה עושה לו לא
ולילה לא הייתה נבולה לעבדך. איננו מסוגלת
אפילו לחשוב על זה.

בכמה יום מכים, אמרה לי שאמן לה
את אפילו לעבוד בחמסן, והיא לא
מוצאת את כל עבודתה שם. ובעתה
לו שתשתדל להבריא ולהתחיל לעבוד
כה. נמצא שפיר על יציבה ועל מקום
מתה לטובה.

אבבהמלי אין שמחה מאוד שבקבוד נשמר
את ולדן. אמרם כך מה תקלוט. אבל
בשמן בכפה נמצא טוב. אבל בי שאין
על כלום לא יתרחש אלי. ולכה שבבה
מה אלי. בכי אמה ולבי פיין בלאות
מאוד אפילו בלבי הלבים.

נשמ שלום אבבהמלי אין ולהלבים
מתבקים ומשקים מאוד תבקי! תבקי!
רחל

שמה להמסלי: שמעה שהבולל מהאפיב
יהיה באמצע אמצע בערך בסוב יקר

שלום רב אברהמל!

אבל אני רוצה להמליץ לך על אחד מאלו
נסעתי בהוראת לדורות שם אין מסקר
אל כל בקיבוצים ורק בתיקיה באינטרנציונל
ותמלקנה ומה-בך כיסיו אם בגדים
אלמו לרמה אל נחמו ומל הילדים בלבו
לחדר-האוכל אם ותן אבלו בדרים-טובים
ורבו אחרי אחרי ואחרי-כך הופיעו
ילדים מתרבות טובות הופיע המלל הופיע
בדיקודים ואנחנו הסעדנו בנירה בלילו
אל כלי הקיבה אל בגן הבוסרה אלש
ביתה הבי מוצלחת אחרי כל נס בלבנו
לאכול אורחה האורחה בלבו לראות
מלחקת בבדיר על אחרי הנשחק הין
מקבלות בקלומים ואחר-כך בלבנו לשורה
ואחר-כך לאוטומובילים מצרים הביתה
אני מודה לך בעד מכתבך עניתי
מענו מאוד המלל אני מאשיחה המלל
אני יודעת בפרה מאוד שירים המלל
בישתיים אלוש רב נטליקות רבות
רבות

נירה.

(624)

נפי מרים ז"ל

אברהמל שלום לך!

אנחנו לך נשמר כך מה שלום. להפתעה.
הכרכה הזו אותם ובקר לפני שנה חמש
לערבות. כלפי המן של אהרון נמצאו לנפר
ובכורכן לטולל אין לא נסעתם אתם.
בלהרים הסתכלתי שלותאת אולי לנסוע עם
ינון לבנות לחנוכה ובאתם כמאוד.
על הסעודה שמה אנחנו לך מתב.
נשמר מקרפו, נכר בשנה אחת נשרו,
ואני לפנינה מאוד שוב לדעת בלא-ה.
אין אפה מאוד ואין בלבה לפנת
לישון.
גדלה מאוד אברהמל! הוא שלום! אין
ולנלמה מתבקרים ומתשקרים אותך תכן
מכין!

כהל